

prewencyjne.

Prof. ucz. dr hab. Jolanta Łodzińska

Kierownik Katedry Zdrowia i Pracy Socjalnej Instytut Nauk Socjologicznych

WSE UKSW Warszawa

Wprowadzenie

Lepiej zapobiegać niż leczyć (łac. morbum evitare quam curare facilius est) – ta znana sentencja znajduje zastosowanie nie tylko w dziale medycyny i nikt chyba nie wątpi w jej słuszność. Lepiej więc zapobiegać wypadkom, niż leczyć ich skutki oraz ponosić straty moralne i ekonomiczne. Wypadki przy pracy, poza aspektem społecznym, a zwłaszcza humanitarnym, mają znaczny wymiar ekonomiczny dla osoby poszkodowanej i jej rodziny, przedsiębiorstwa oraz całego społeczeństwa. Straty, jakie ponoszą osoby poszkodowane i ich rodziny są

wypadkom mogą ulegać pracownicy, jakie świadczenia z tego tytułu im przysługują oraz jakie działania zobowiązany jest podjąć pracodawca w tym zakresie. Znaczna część kosztów wypadków ponoszona jest przez całe społeczeństwo. Urazy spowodowane wypadkami zwiększają m.in. zapotrzebowanie na różne usługi sektora publicznego, np. usługi służby zdrowia. Koszty te są trudne do oszacowania, a w związku z tym najmniej uświadamia je sobie społeczeństwo. W rezultacie wypadki powodują znaczne straty nie tylko w gospodarce ale w życiu społecznym oraz w sferze osobistej¹.